

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. Under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 184. — ŠTEV. 184.

NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 8, 1922. — TOREK, 8. AVGUSTA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

POLOŽAJ V ŽELEZNIČARSKI STAVKI

Železniški delavski svet bo razsodil sporna vprašanja, ker sta obe stranki pripravljene sprejeti njega odločitev. Velik pritisk na izvrševalne uradnike železnic. — Vprašanje senijornosti.

Washington, D. C., 7. avgusta. — V Beli hiši se je glasilo, da je še v teku tekočega tedna zagotovo pričakovati konca železničarske stavke. Predsednik Harding bo storil danes prvi korak v tem novem načrtu administracije, da se spravi skupaj nasprotujoči si stranki.

Predsednik bo najbrž izdal povelje na železniški delavski svet, tikajoče se odločitve glede vprašanja senijornosti stavkujočih uslužbencev v železniških delavnicah. Do časa, ko bo objavljena ta odločitev, naj bi se ljudje vrnili na delo pod pogoji kot so bili veljavni pred prvim julijem, to je na dan, ko je bila proglašena stavka.

Splošno prevladuje naziranje, da so načelniki unije uslužbencev poskusno privolili v ta predlog, ki predstavlja edino praktično sredstvo, da dobijo ljudje nazaj svoja prejšnja mesta. Železnice pa nasprotujejo temu načrtu uravnave ter ga bodo najbrž odločno zavrnile, ko ga bo stavil predsednik.

Železnice namreč trdijo, da so zmagale v svojem boju proti uslužbencem v delavnicah in da ne bodo hotele sprejeti nazaj vseh stavkarjev, tudi če bi unije sklenile poslati jih nazaj na delo. Železnice hočejo baje dati dela le ljudem, katere dejanski potrebujejo, ne več kot petdeset odstotkov prejšnjih uslužbencev.

Velik pritisk pa se je izvedel na izvrševalne uradnike železnic, da sprejmejo uslužbenca nazaj na delo brez senijornosti ter predložijo to vprašanje železniškemu delavskemu svetu.

Njegovi avtovalci so zagotovili predsedniku, da ima sedaj veliko prednost pred železnicami in unijami in da slednje skoro ne morejo zavreči njegovih novih predlogov.

Obe stranki sta se že pisмено obvezali, da se bosta pokorili katerikoli sklepu železniškega delavskega sveta. Predsednik je prepričan, da bo mogel spraviti sedaj vprašanje senijornosti pred delavski svet in da se bo sprejelo odločitev, ki bo sledila. Tega pa ni mogoče storiti pred potekom tridesetih dni in predsednik noče, da bi stavka tekla naprej in da bi postajala vedno večja nevarnost, da posežejo vmes tudi štiri velike bratovščine. V skladu s tem naj se takoj proglasi premirje.

DENARNA IZPLAČILA
V JUGOSLAVIJI, AVSTRIJI, ITALIJI in ZASEDEHEM
OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo sanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpoložljiva na račun pošte in izplačuje "K. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu in drugod, kjer je pad na hitro izplačilo našega denarja.

300 kron . . . \$ 1.15	1,000 kron . . . \$ 3.60
400 kron . . . \$ 1.55	5,000 kron . . . \$17.50
500 kron . . . \$ 1.90	10,000 kron . . . \$34.00

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpoložljiva na račun pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu. Opatiji in Zadaru.

50 lir . . . \$ 2.90	500 lir . . . \$25.00
100 lir . . . \$ 5.30	1000 lir . . . \$49.00
300 lir . . . \$15.00	

Za posiljatelja, ki presegajo znesek dvajsetisoč kron ali pa dvatisoč lir dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni onega dne, ko nam dope pošiljni denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANKS AKSESTATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.

ŽENSKA — UREDNICA DNEVNIKA

Slika nam predstavlja Mrs. Lewis B. Barrett, urednico in izdajateljico dnevnika "Age-Herald" v Birminghamu, Ala. Ona je v Združenih državah edina ženska, ki urejuje dnevnik.

HODIL BO PO 39
LETIH OHROMELOSTI

Farmer, ki je postal žrtev otroške paralize pred 39 leti, bo najbrž zopet lahko hodil.

New York, 7. avgusta. — Frederick W. Birge, star tri in petdeset let, farmer v Middlebury, Vt., bo najbrž zopet hodil po devet in tridesetih letih, — kot izjavljajo zdravniki v Hospital for Ruptured and Crippled na iztočni dvi in štirideseti cesti. Zdravniki v tej bolnici so izvršili to izvanredno operacijo.

Birge bo stopil na noge natančno na obletnico dneva, ko je ohromel na obeh nogah vsled otroške paralize.

To je najzgodnejši slučaj otroške paralize, kar jih zaznamuje v Vermontu ter najdaljša doba paralize, končujoča se z ozdravljenjem, v analah zdravniške vede.

Birge je bil star štirinajst let, ko je zbolel na paralizo. Njegovi nogi sta se pri tem skrčili v pozicijo sedečega. Vsi napori, da se ga ozdravi, so ostali brezuspešni in zdravniki so izjavili, da je vsako upanje na ozdravljenje izključeno. V skladu s tem je moral vedno sedeti v vozičku.

Birge pa ni izgubil poguma. S tem, da je neprestano potiskal kolesa svojega vozička ter se oprl na vsake stvari, s katero se je mogel dvigniti, sta postali njegovi roki tako močni kot one gorile.

S svojo sestro je lastnik šestdeset akrov obsegaajoče farne v Vermontu. Naučil se je splezati na voz, s katerim se je vozil na okrog ter prodajal svoje pridelke.

Pred osmimi leti je divjala v Vermontu epidemija paralize in neka strežnica, iz Bostona, ki je obiskala nekega v bližini stanujočega bolnega dečka, je čula o slučaju sosednega farmerja ter ga šla obiskat.

Pred enim letom ga je preiskal dr. Lovett v Bostonu ter prišel do zaključka, da obstaja možnost ozdravljenja, če bi ga vzeli v roke špecialisti.

Decembra meseca so odvedli Birge-a v newyorško bolnico, kjer so ga operirali na stopalih ter v roku ter mu raztegnili nogi. Dne 15. avgusta bodo odstranili omot iz naves, v katerega je

PO CHICAGI ZOPET
VOZIJO ŽELEZNICE

Uslužbenci pouličnih železnic v Chicagi so glasovali za povratek na delo. — Vzrok: — izobilica prevoznih sredstev.

Chicago, Ill., 7. avgusta. — Paraliza transportacije v Chicagu, ki se je pričela preteklega torka, se je končala danes zjutraj ob štirih.

Uslužbeni nadulčnih črt so bili prvi, ki so glasovali za sprejem mirovnih predlogov. 1325 jih je glasovalo za sprejem in 968 jih je bilo proti predlogom.

Obratovanje na nadulčnih železnicah se je zopet pričelo večeraj ob sedmih zvečer. Ljudske množice na cestah v dolgem delu mesta, so z veseljem pozdravljale prve vlake, ki so prihrumeli po tračnicah, po petih dnevih tišine, tekem katerih so milijoni ljudi ali hodili peš na delo ali pa se vozili v avtomobilih.

Mirovni predlogi dajejo ustvarjalcem na nadulčnih črtah maksimalno plačo sedemdesetih centov na uro, osemurni delavnik ter vse delavske pogoje kot so obstajali pred stavko. Tako uslužbeni pouličnih kot nadulčnih sistemov so sprejeli skrčenje plače za deset odstotkov.

POLOŽAJ NA SEVERO-ZAPADU JE RESEN.

St. Paul, Minn., 5. avgusta. — Mirovni predlogi dajejo ustvarjalcem na nadulčnih črtah maksimalno plačo sedemdesetih centov na uro, osemurni delavnik ter vse delavske pogoje kot so obstajali pred stavko. Tako uslužbeni pouličnih kot nadulčnih sistemov so sprejeli skrčenje plače za deset odstotkov.

KAZNJENKA DOBILA OTROKA

Auburn, N. Y., 7. avgusta. — V tukajšnji jetnišnici je rodila otroka Pearl Tallante, ki služi svojo kazen zastran umora po drugem razredu.

(Poročilo ne omenja, pred kolikim časom so jo zaprli.)

KONEC PREMOGARSKEGA ŠTRAJKA?

Konferenca, ki se vrši danes v Clevelandu, bo dovedla najbrž do uravnave v rovi mehkega premoga. — je izjavil Lewis. — Delodajalci so poslali posebne zastopnike. — Načrt za uravnavo.

Cleveland, O., 7. avgusta. — John L. Lewis, predsednik United Mine Workers of America, je izjavil, da bo sledil konferencam, ki se bodo vršile danes tukaj med unijskimi voditelji ter premogarskimi delodajalci, konec stavke v poljih mehkega premoga.

Jaz sem optimističen, — je rekel Lewis, — glede možnih posledic sestanka z delodajalci. Upam, da bo mogoče v par dnevih izdelati dogovor, ki bo zadovoljiv za javnost, premogarje in delodajalce in ki bo dovolil skorajšnje obnovljenje obratovanja v poljih mehkega premoga.

Mr. Lewis je namignil, da bo predložil delodajalcem načrt za uravnavo, obsegajoč več držav, ki niso v centralnem kompetitivnem polju.

Znano je, da so nekateri delodajalci pripravljene privoliti v zahteve unije.

Delodajalci, ki proizvedejo vsako leto 65.000.000 ton premoga, bodo navzoči ali osebno na konferenci ali pa bodo imeli na licu mesta svoje zastopnike, ko se bo konferenca pričela.

Tonaža predstavlja približno 30 odstotkov produkcije v starem kompetitivnem polju in zadosti po mnenju številnih premogarskih delavcev v Clevelandu, da se dovede estalih sedemdeset odstotkov do sprejema primerne uravnave, ki bo sklenjena tukaj.

ARGENTINSKE MRAVLJE
OGROŽAJO SVET.

Mravlje, ki povzročajo veličansko škodo v Argentini, so bile zanešene tudi v Anglijo.

London, Anglija, 4. avgusta. — Neizprosno vojno je treba takoj napovedati malarijskemu moskitu ali komarju ter strašni argentinski mravlji, ki se je sedaj razširila po celi Angliji.

Prebivalstvo dežele je postalo pozorno, kajti nevarnost, ki preti od teh majhnih živali, je velika in na vse mogoče načine se skuša uveljaviti odredbe ter najti sredstva, da se iztrebi te žuželke.

Rdeča argentinska mravlja, ki je sprednje straže so že dosepele v londonska stanovanja ter ustanovile tamkaj svoje kolonije, je umorila v Ameriki pred kratkim enega otroka ter napadla ter resno poškodovala nadaljne otroke.

Argentinska mravlja, — pravi A. E. Moore, predsednik družbe za iztrebljenje mrčest, — si prežre svojo pot skozi mreno v ušesih spečih otrok, dokler ne dosepe do možganov ter umori svojo žrtev.

Ta mravlja je žvela prvotno v Argentini, a njene trume so že prodrle globoko v Mehiko in Združene države. Otok Madrira je bil preplavljen od teh mravelj in nadaljni otoki ob trgovskih črtah v Atlantiku se bore obupno proti invazijam teh smrtonosnih mravelj. V Angliji so prvič zapazili to argentinsko mravljo v Eastbourne in trume teh mravelj so si sedaj priborile svojo pot v številne dele dežele in tudi v London sam.

Jaz nočem po nepotrebnem vznemiriti občinstva, — je rekel profesor Lefrow, odlični naravoslovec cesarske akademije znanosti, — a argentinska mravlja predstavlja eno najbolj resnih kug na svetu.

Ta kuga je prišla sedaj tudi v Anglijo in sicer, kot domnevam jaz, v zaboju banan ali paradiznikov iz Madeiro. Izpreminja

TOVARIŠ USTRELIL
PIJANEGA POLICISTA

Pijanega policista, ki je razgrajal po cesti, je ustrelil njegov tovariš, potem ko je ranil natakarkarja.

New York, 7. avgusta. — Policist Daniel Owens in William Luce, neki natakarkar, umirata danes v Roosevelt bolnici potem ko je Owens ustrelil natakarkarja tekom svojega pijanega kolovratenja po 55. cesti v bližini osme Avenue.

Blaznemu počenjanju Owensa je napravila konec kroglica, katero je izstrelil policist Greene, a šele potem, ko ga je blaznež obstrelil.

Streljanje je povzročilo veličansko razburjenje v okolici. Policist je bil v civilni obleki.

Owens je prišel kmalu po sedmi uri iz neke restavracije ter se najprvo zapodil v skupino otrok, ki so se igrali na cesti. Otroci so se razkropili. Nato se je lotil nekega črnega vratarja, ki pa ga je vrgel ob tla. Prišel je še nadaljni črnci ter rekel na tleh ležečemu Owensu, naj se zgubi. Owens pa je potegnil revolver in črncu sta zbežala v vežo.

Owens je šel nato preko ceste in tam je stal Luce pred svojo hišo. Luce je stopil k pijanemu policistu ter ga skušal pomiriti. Ljudje so videli, kako sta šla parkrat gorindol, a naenkrat je Owens suil Luce-a v obraz ter ustrelil nanj iz neposredne bližine.

Krogla je prodrla prsa Lucea ravno nad srem.

Neki šofer je medtem poklical policista Greenea in kakorhitro je zagledal Owensa uniformo, je pričel streljati ter zadel Greene-a v desno roko. Greene je nato potegnil svoj revolver z levega ter ustrelil na Owensa. Zadel ga je v trebuh. Neki deček, ki je stal blizu, je pobral krepelce, katerega je izpustil Greene ter udaril ranjenega Owensa z vso močjo po glavi.

Vse tri so hitro odvedli z ambulanco v Roosevelt bolnico, kjer se je izkazalo, da je rana Greene-a majhna. Vrnili se je na postajo ter se prijavil bolnim.

Owens je oddal v cellem pet streliv in trije so zgrešili svoj cilj. En strel je bil namenjen neki mali deklici, ki se je igrala na cesti.

Owens je opravljal preko dneva službo ob vodni črti in sicer do petih popoldne, ko je šel domov.

NOVI BOJI V DUBLINU.

Dublin, Irska, 7. avgusta. — Ob polnoči so zopet izbruhnile sovražnosti v Dublinu. Ustaši so napadli pozicije narodnih sil v različnih delih mesta ter se posluževali pri tem pušk, revolverjev in bomb. Streljanje je trajalo štiri ure in čete proste irske države so izgubile dva moža. V bolnicah je baje devet nerednih vojakov.

OTVORJENJE ROVOV V ENEM
TEDNU.

Wellsley, Mass., 5. avgusta. — E. J. Kenning, pomožni delavski tajnik, je v nekem govoru, katerega je imel tukaj, izjavil, da bodo pričeli antracitni premogovniki dežele obratovati v teku enega tedna in da bodo kmalu nato zopet odprti tudi rovi mehkega premoga.

To ni nikaka objava, — je dostavil, — ter se je ne sme sprejeti kot take. To je moje osebno mnenje, temelječe na mnogoobsežnih informacijah.

LJUBEZENSKE AFERE LANDRU-JA

Poroča William LeQueux

Preživel je božični večer leta 1916. v njenem stanovanju in se istega večera ji je predlagal zakon ter bil sprejet, kajti ženska je bila očividno zaljubljena vanj, sodeč po številnih pismih, katere mu je preje pisala in v katerih se je zahvaljevala za cvetke in sadje.

Tudi on, s svoje strani, ji je pisal več ljubezenskih pism, katere je imel kopirana ter vedno pripravljena v ta namen, kajti v številnih slučajih najdemo, da so ljubezenska pisma, naslovljena na damo Cuchet ter mačamo Colomb skoro do pičice iste vsebine.

Na dan po božičnem dnevu leta 1916. je odvedel Landru svojo žrtev v Gambais v svojem lastnem avtomobilu, da bi ne ostala nobena sled njenega potovanja po potovanju po železnici. Bilo je ob šestih zvečer ter se je že temnilo, ko sta zapustila Rue Rodier. Landru je dobro skrbel, da ga ni videl hišnik.

Na poti v Gambais sta večerjela v nekem majhnem hotelu v St. Cyr in na smrt obsojena ženska je bila najboljše razpoloženja, dočim je slikal njen ljubimec zapeljive slike glede bodočnosti. Malo je sanjala takrat, da gre z veseljem v srečo v svojo smrt.

Ko sta dospela v Gambais, je bilo temo. Stari ženci, ki mu je držala hišo v redu, je dal božične počitnice ter ji rekel, da ji ni treba priti pred Novim letom, ko se bo on vrnil iz Pariza. Živela je celo miljo proč od hiše in ker je bila stara in slabotna, ji je delala hoja sem in tja velike težave.

Ko je ustavil svoj avtomobil, se je Landru opravičil ter rekel: — Jaz imam kot samec le malo potreb, moja najdražja. Vsled tega sem dal svoji stari služkinji božične počitnice. Vrnila se bo semkaj šele jutri popoldne. Sama bova morala skrbeti za jed ter upam, da nama je kaj pustila, — je rekel ter se zasmejal.

Prizgal je električno svetilko ter jo povedel skozi vrata ograje ter nato po pešeni poti do glavnih vrat, ki so bila napol iz stekla, a zavarovana z umetniško izdelanim omrežjem.

V veži je hitro prizgal svetilko in kmalu je njegova spremljevalka spoznala, kako udobna je hiša, pravceta poletna vila. Edina napaka je bila njena prevelika osamljenost, česar pa spremljevalka Landruja ni vedela.

Niso se potekali trije tedni izza časa, ko je stopila madama Heon preko istega praga in že je bila pripravljena nadaljna žrtev.

V svojem sreču se je Landru veselil svojega uspeha. Izrazi ljubezni, navidezno tako pristni, so bili tako čudovito hlinjeni, da so prevarali vsako žensko. Henri Landru, alias Freminet, je bil ljubimec prve vrste.

Majhno ročno torbico svoje zaročenke je odnesel navzgor v isto sobo, v kateri je dvajset dni poprej izdelila madama Heon ter jo povabil, da se napravi komedno, medtem ko bo on spodaj prizgal luči.

— Upam, da boš oprostila odsotnost moje služkinje, — je rekel. — Ali hočeva kaj večerjati?

Madama Colomb je odvrnila, da ne more ničesar jesti, nakar je odšel on navzdol ter prizgal luči v obednici in salonu, to je v dveh sobah, ki sta se nahajali na obeh straneh veže.

Ko je prišla njegova žrtev navzdol, je našla obednico okrašeno s cvetkami. Sredi mize je stala velika vaza s narcisi. Veliki zlo-

činec je vedel, da ljubijo ženske ponavadi cvetke in vsled tega je hotel vzbuditi v svojih žrtvah domnevo, da ljubi tudi on naravo. Pital je tudi ptice in vse ženske so bile očarane od njegove ljubezni do narave ter mu vsled tega tembolj zaupale.

Ko je stopila udova trgovca iz Venezuele v obednico, jo je našla mično okrašeno ter takoj sedla na sofo, ki je stala v bližini odprtega ognja v kamini, katerega je Landru ravnokar prizgal.

Landru je položil svoji roki krog nje. Bil je to isti usodopolni objem, katerega so poznale tudi druge ženske, ki pa niso živele toliko časa, da bi mogle pripovedovati o njem. Bil je objem smrti.

— Moja draga, — je zašepetal na svoj strastni način in njegova svileni brada se je dotaknila njene lica, ko jo je poljubil na ustnice. — Pozdravljam te tukaj. Sedela sta se, da se nikdar več ne ločiva.

Še v isti noči pa se je ločila duša od telesa nesrečne, varane ženske, štiri ure potem, ko je zavžila nekaj čokoladnih bonbonov, kateri ji je bil Landru ponudil.

Stal je poleg nje ter opazoval smrtno agonijo, ne da bi se premaknil. Prosila ga je za čašo vode, kajti mučila jo je žeja, a on se je le smehljaj ter ni hotel ustreči njeni želji.

Konečno je njeno življenje ugasnilo in njena glava je omahnila na stran.

Stenka ura je kazala tri zjutraj.

Veliki morilec je stal tam par minut ter razmišljal o svojem peklenem delu, ko je naenkrat čul zunaj na pesku težke korake. Električni zvonec je zapel.

Stoječ poleg trupla ženske, ka-

tero je umoril, je stal Landru nepremično ter zadrževal sapo.

Tuji so stali pred vrati njegove vile v Gambais ob tej nenazadnji zgodnji jutranji uri, — pred vratmi samotne hiše, kjer je težalo v obednici truplo ženske, zabljenke iz Pariza ter zastrupljene od največjega morilca moderne časa.

Zopet je zapel električni zvonec in ker je sijala luč skozi okna, ni mogel Landru drugega kot odzvati se kliču.

— Ali je to policija? — je bilo prvo vprašanje, katero si je stal Landru. Ali je napravil pomoč v kakih manjših zadevah ter so sedaj sledili njegovi žrtvi do tukaj? Prišel je na tihem proklanjati svojo smolo, a se kmalu ojuščil ter sklenil dognati, kdo je zunaj in kaj hoče od njega. Zaprl je vrata obednice, v kateri je ležala mrtva ženska, vsa razmršena, ter odšel skozi vežo do sprednjih vrat.

— Kdo je tam? — je vprašal jemo. V žepu je imel Browning pistolo, katero je imel vedno pripravljeno za slučaj, da bi se ga lotila policija.

Za trenutek ni bilo nobenega odgovora, kar je le še povečalo sum morilca. Obiskovalci ob treh zjutraj niso vsakdanja prikazen. Razvtega, ali ni ležala nima in mrtva priča njegovega zadnjega zločina tam notri v obednici?

— Kdo je tam? — je ponovil. — Povejte mi ali pa ne bom odprl vrat.

— Zmanjkalo nam je petroleja, — je odvrnil neki možki glas. — Ali bi mogli dobiti nekaj petroleja od vas? Vidimo, da imate garažo.

Landru se je oddahnil.

Za par trenutkov pa se vendar ni mogel premakniti. Ali je bilo to le spretno nastavljen past? Konečno pa je vendar odprl vrata ter našel dva moža v težkih kožuhih, ki sta mu pojasnila, da sta na poti iz Maintenon v Mantas, da pokličeta zdravnika za neke nenadno obolelo damo, da pa jima je zmanjkalo na poti kurjave.

— Dajte nam eno kano, — je prosil tujece. — Tu gre mogoče za življenje in smrt.

Landru je hitro zaprl glavna vrata ter odvedel tujece proti garaži, kjer jima je dal kano petroleja. Zelo vesel je bil, ko sta se odstranila. Kajti njih avtomobil je stal nekako pol milje proč sredi ceste.

Nato se je vrnil v sobo, v kateri je ležala njegova mrtva žrtev. Vzel je nadaljni ženski življenje, kajti njegova morilna strast ni poznala nikakih meja.

Stal je tam celih deset minut nepremično ter se oziral v spalnico lice zastrupljene. Nato pa je prijel truplo ter ga zavlekel skozi vrtna vrata v majhno hišico izbi in velika je bila moja žalost, ko so me na najinem zadnjem

električne luči pokrili truplo s starimi vrečami ter slamo, nakar je zaklenil vrata hišice ter vtaknil ključ v žep.

Vrnil se je v hišo ter legel na posteljo, obleden kot je bil. Spal je do sedmih zjutraj, nakar je vstal, se oshajil, si skuhal kavo ter se odpeljal z avtomobilom nazaj v Pariz.

Hladna brutalnost tega človeka je jasno razvidna iz pisma, katero je pisal se istega dne nadaljnji svoji žrtvi, — madami Buisson.

Že več tednov je ni videl in sedaj, ko se je iznebil madame Colomb, je domneval, da je skrajni čas za obnovljenje znanstva. V pismu, ki je ohranjeno ter v rokah sodnije, se glasi:

— Odsoten sem bil iz Pariza po opravih in vsled tega mi oprostite moj molk. Spoznal sem, da ne morem živeti brez tebe, moje drago sree. Moje življenje je temno in polno obupa sedaj, ko te nisem že toliko časa videl. Tvoje lice je solnce mojega življenja in tvoj smehljaj višek moje blaženosti. Noč in dan hrepenim po tebi in velika je bila moja žalost, ko so me na najinem zadnjem

sestanku tróje jasne oči vzalosti. Ljubezen pa izpremeni vse v veselje in ne brigam se za svoje bolečine, če me ljubiš. Danes zvečer sem žalibog nujno zaposlen. (Hotel je preživeti večer pri svoji družini). V sredo ob šestih pa se bom oglašil pri tebi. Do takrat bo vsaka ura potekala zelo počasi. — Tvoj ljubeči in udani Andre.

Andre Chaeroux je bilo ime, katero je navedel Landru kot svoje napram madami Buisson in ona, kot vse druge ženske, s katerimi je bil prišel v stik, se je brez dvoma zaljubila vanj ter se je gotovo čutila laskano, ko je dobila pismo, katero smo ravnokar navedli.

Glavna skrb Landruja pa je bila, kako bi se mogel iznebiti trupla madame Colomb. Polasti se njenega denarja in drugih stvari je bila lahka stvar, kajti pri tem se je poslužil svoje znane metode. Način, kako je izbrisal sledove madame Heon, se mu ni zdel iz tega ali onega vzroka priporočljiv. Prepričan je bil, da je neroden ter neveden njega ter sklenil poslužiti se druge metode.

Na splošno željo smo izdali ponatis slavnega dela BERTE pl. SUTTNER-JEVE

STRAHOTE VOJNE

DOLI Z OROŽJEM

Drugi prenovljeni natis.

Spisala BERTA pl. SUTTNER

Priredil J. T.

PONATIS IZ "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
New York

Ta knjiga je povzročila silno senzacijo po vsem civiliziranem svetu.

Najboljši dokaz, da je delo res nekaj posebnega, je ta, ker je dobila pisateljica Noblovo nagrado, katere so deležni le največji znanstveniki, pesniki in pisatelji.

Cena, skoraj tristo strani obsegajoči knjigi, je samo 50c s poštnino vred.

NAROČILNI LIST.

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt St., New York

Priloženo dobite 50 centov, zakar Vas prosim, da mi pošljete knjigo "STRAHOTE VOJNE" - Doli z orožjem.

Ime

Naslov

(Dalje prihodnjiš).

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJ-
VARNIŠI SLOVENSKI DNEV-
NIK V KRAJAVAN

Pošljite gornji kupon še danes ter priložite zahtevano svoto. Ko boste prečitali, boste rekli: "Kaj takega še nisem čital".

Vladimir Levstik:

VIŠNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanje.)

Toda težko je bilo slovo od klavirja; še težja misel na puste dni, ko ne bo v sobi nobenih zvokov več, nobenega petja omiljenih strun, samo praznota in bližanje smrti. Marija se ga je hotela naučiti pred ločitvijo; poslala je Meto prodat nekaj knjig, po katerih je rada listala, in dokler je zaleglo tistih par kronic, je igrala venomer, vročično, nenasitno, kakor pijana, ponoči jo je videla starka vstajati, tavati h godalu, objemati ga, ihteti nad njim in ga božati z ubogimi, izsušenimi rokami. Večraj dopoldne pa, ko je pristavila Meta zadnji krompirček v neosoljenem kropu, se je odločila sirota; dali sta v liste oglaš, in danes prihajajo kupci, gledajo, poizkušajo ter se pogajajo za ceno. Moj Bog, kdor bi videl gospodično: njene oči so bolj žalostne od smrti same! In še ti strašni ljudje: kar ponujajo, bo komaj za prvo silo, kam neki do konca; preden se Marija utolaži, bosta na cesti, brez kruha in strehe....

Takšna je bila sosedina zgodba, ki jo je ugrabil grof z zmedenim starkinim ječlanju; oči so se mu večkrat porosile vmes.

"Ne bojte se, reva," jo je ustavil nazadnje, "nič takega se ne sme zgoditi; le ubogajte me in ravnajte po mojih besedah! Nočem, da bi gospodična prodala svoj klavir, ki ga ima tako rada in ga jaz tako rad poslušam.... Toda molčite, ne pravite ji; recite samo, da ga kupim jaz — za vsako ceno, za mnogo, razumete? Naj ga ne proda nikomur; še danes pridem in se pogodim. Na te, vzamete za prvo silo.... In molčite, molčite, da ji ne bo hud.... Izmiselite si bajko in kupite, kar treba!"

Segel je bil v listnico, zagrabil ne da bi štel, in je stisnil v roke. Starka je strmela, tresla se od hvalečnosti, zajokala od olajšanja, na ves glas in hotela poljubiti grofa roko; toda ni ji dovolil.

"Molčite, prizanašajte ji!" je vzkliknila s pritajenim glasom, kakor v strahu, da ga ne bi slišala Marija, ter odhitel k avtomobilu, ki je že dogo brnel pred vhodom.

Va sreča je prispela na

ta na vrh, baš komaj o pravem času, da je dognala meščana, ki je suval v bolnico z dvema umazanimi stotakoma in vpil, zaničljivo mahaje z roko proti klavirju.

"Tak vzemite, ako ste pametni: dvesto kron za staro škaflo! Vzemi denar, saj vredna ga ni; sto kron je podarjenih, od drugega srea, ker vidim, kako in kaj.... Vzemi, da si ne premislim, zakaj potrebujem ga ne.... le v nedeljo; ko pridejo sodatje s punice, hopsasa in tralala — in toinono, hehe!...."

Grof je med tem pripeljal h Grabunčevim ter zvedel, da prihaja zaman; gospodar je bil vprežen v kontorju, gospa Amalija se je bila pravkar odpravila v posete, in Dora, ki je hotela ostati sama s svojo tesnobo, je bila takisto čez davi naročila, da je ni doma za nikogar. Gostu ni preostalo drugega kakor oddati vizitko in iti, ne da bi bil kaj opravil. V nemiru, s katerim so ga bile navdale Metine novice, mu je bilo to še ljubše; čutil je, da bi vsaka druga reč skalila jasno, lehkotno in dobrodejno mehko polno ganjenost njegovega srea. Marija mu je bila tujka, čeprav sosedna, njena povest, kot jo je nosil v glavi, je bila morda romantično prirojena in sentimentalno pretirana; tisto kar je vedel o nji po deklinih in Telbanovih besedah, ga pravzaprav ni moglo pomiriti, ali je vredna tolikih misli in tolikšnega usmiljenja. In vendar je krenil tja kakor na praznik, in pričakovanju nečesa odrešilnega, poln koprnjenja, da bi čimprej izlil kapljo utehe — vsaj on nekemu, ko je njemu nihče ni mogel dati; še tik pred pragom si je priznal, da išče že dolgo človeka, s katerim bi ga združila vez nesebične, naivne dobrote, in da mu je čisto vseeno, ali je ta človek najpopolnejši ali najgrešnejši — bitje pod soncem....

Simon Telban je bil gotovo tretji gospodar, ki ni zabijal denarja z dvoriščno zgradbo, mened, da je itak predobra za revščino, ki tam prebiva. Starodavno poslopje se je osipalo na vseh koncih in krajih; na prvi izmed stopnic, ki so vodile v nadstropje, je puhnol v grofa vonj po trhljai in davci, v vas stane najedni nosi-

gi. Skozi majhno linico je prihajalo toliko luči, da je našel steklena vrata in ročaj hripavega zvonca poleg kljuke. Meta, ki je očividno čakala s strahom in trepetom, je takoj pridrsala odpirati; navezala si je bila drugo ruto, ki vsaj na zadnji plati ni kazala lukenj, in obrnila predpasnik, tako da se je zdel za silo svež. Pred sobo se je odzila na desni v obokah hodnik; tam so stali lončki s cvetlicami, pri katerih je grof videval sosedo. Na levi strani so vodila začrnela, špranjasta vrata v kuhinjo in druga v prvo izmed obeh Marijinih sob; že tu je opazil strahotno opustošenje bede, ki je bila pospravila vse kote in ni pustila ničesar razen golih zidov. Grofov obraz se je zmračil in zaradel od sramu nad parfumom, po katerem je dišal, in nad lakstimi mišmi, s katerimi je stopal v to duplo siromaštva; suhi kašelj, tam za durni se je čudno upiral njegovemu škripanju....

Meta mu je povedala s pritajenim glasom, da je komaj rešila klavir. Gospodična ga je mislila baš pustiti meščanu, ko je prišla ona z grofovimi sporočili, in dedec, ki se je bil nazrnil, da ga izpuli dober kup, ga je hotel vzeti po silo. Vpil je, prisegal, da je kupčija sklenjena, te grozil s tožbo; ko pa je slišal zlahtno ime, je povesil nos in se pobral brez upiranja, godrnjaje, da zoper grofa ni pravice, ne pri beračih ne pri gospodi.

"Gospodična 'jih' prikaujejo," je dejala starka nazadnje s prosečim pogledom, polnim plahih in hkrati smelih pričakovanj, ter odprla gostu sobna vrata.

Grof je skoraj osupnil: Marijina izbica ni kazala, v nasprotju z vnanjim dojmom stanovanja, ni kake posebne golote; bila je še dosti polna pohištva, na stenah je viselo par litografij, oljnat portret lepe dame v staromodnem odelu, in tik nad komodo zlat okvir z nekakšnim rodovnikom; toda na tleh je manjkalo preprog, in zartirani stoli so budili misel, če ni sosednja soba izpraznjena do zadnjega kotička, da more nuditi vsaj to sirotino gne-dece iluzijo prikupnosti in odsvudobstva, ki ga je bila bolnica nemara vajena v preteklih dneh.

Kramla črn klavir s meščanskimi oklaji, po vsem vidnem dolo-

